

4D výprava do Moravské Třebové 25.-28.9. 2021

Scházíme se na vlakovém nádraží v sobotu ráno, a i přes obvyklé čekání na opozdilce brzy nastupujeme do vlaku, který nás má odvézt do Moravské Třebové. Výpravy se zúčastnili Cedník, Vlastík, Hrášek, Pája, Jonáš, Egon, Viliam, Damián, Honza, Ďábel, Kája, Shrek, Lipánek, Kozák, Míra, Vítek, Vojta, Dan, Šoty, Mamut, Tadeáš, Matěj, Maty, Prokop, Šimon a já. Později se na výpravu připojil Řízek a Slávka. Cesta proběhla klasicky, občasné pořvávání, povídání a běžných starostech a také mudrování nad tím, proč jedeme do Moravské Třebové tak nehoráznou objížďkou, která dobu strávenou ve vlaku prodloužila asi o 40 minut.

Po příjezdu rovnou míříme do chaty, umístěné na samém okraji města, hned vedle velké rychlostní silnice. Na to, že se má jednat o skautskou klubovnu je velmi dobře vybavená. Rozdělujeme se do místností, kde se moci chytají různí wannabe diktátoři a snaží se udržovat pořádek více či méně etickými způsoby. Možná snaha vytvářet odbory a další vymoženosti souvisí s blížícími se volbami, díky kterým se obvykle nedobrovolně dozvídáme politické preference některých členů.

První den vyrážíme do nádherného a rozsáhlého parku, který si nijak nezadá s proslavenými parky v Olomouci. Hrajeme otrokáře, buldogy a následně na ostrém sluníčku část členů hraje fotbal, další se vydali na jiné hřiště v blízkosti. Následně se vracíme do klubovny přes historické centrum města a večer se pouštíme do intenzivní hry „Jdu žrát“ abychom navázali klidnějším luštěním křížovky připravené Prokopem, která se pro mnohé ukázala jako velká výzva.

Druhý den zahajujeme rozcvičkou u silnice a po snídani jdeme opět do parku kde hrajeme Šotyho logickou hru na hádání čísel, která zavařila mozek nejednomu skautovi nebo vlčeti. Především pak expertům jako Jonáš, který si s sebou nevezl papír a tužku – nutno zmínit, že takových bylo více, ale na Jonáše prostě nezbylo ani z toho, co si navíc donesli ostatní. Poučení je jasné, základní výbava na výpravě nesmí chybět!

Odpoledne pak jdeme na výlet na nedalekou rozhlednu, kde místo povolených osmi osob namačkáme hned 18 najednou ... samozřejmě ale členů malého vzrůstu a váhy. Posléze jdeme na prohlídku místního zámku spojenou s osvěžující kofolou. Někteří také objevují maličké hornické muzeum v areálu zámku, kde je možné chodit maximálně po dvou a s respirátorem, což je dost nepříjemné omezení. Po návratu je již čas na večerní zábavu, hrajeme stolní hry, halasná hra Bangu pod Kájovým vedením musí být pravidelně umravňována, protože v zápalu přestřelky mizí všechny zábrany. Já sám hraju s Kozákem a Tadeášem pofiderní hru kde porovnáváme které evropské město je severněji nebo jižněji. Zatímco v první hře Kozák vítězí v druhé je naopak totálně zničen, což alespoň mně přináší blahý pocit zadostiučinění.

Předposlední den ráno po rozcvičce hrajeme fejkovačky abychom následně v odpoledni mohli zahrát velkou bitvu přímo kolem historického náměstí kde je cílem najít dílky rozstříhané zprávy, kdo ji složí nejdříve, stane se vítězem. Já sám bohužel těsně před její zahájením musím odjet, ale podle popisu zúčastněných byla bitka náročná a dlouhá, ale velmi atmosférická.

Poslední den pak byl největším úkolem úklid a odjezd zpět do Olomouce, kam se všichni účastníci akce úspěšně vrátili. Za zmínku ještě stojí jídlo a jeho příprava ve které se velmi podíleli členové, až na

podivné fejky s kari pastou se všechna jídla setkala s pochvalami. Vrcholem pak byly tortilly s obvyklým problémem – každý by si přidal klidně pětkrát, ale nebylo čeho.

Výprava se vydařila a doufám, že se na další akci setkáme v ještě vyšším počtu, i když už asi budeme mít problém se někam pohodlně vmáčkнуть.

Pája